

PÄÄKIRJOITUS

Säännöllisten taloudellisen ja rahatalouden analyysin perusteella EKP:n neuvosto päätti 6.4.2006 pitämässään kokouksessa pitää EKP:n ohjaukset ennallaan nostettuaan niitä 25 peruspisteellä 2.3.2005. Maaliskuisen päätöksen jälkeen saataville tulleet tiedot vahvistavat, että EKP:n neuvoston päätös mukauttaa uudestaan rahapolitiikan elvyttävää viritystä oli perusteltu hintavakauteen kohdistuvien riskien hallitsemiseksi. On edelleen olennaisen tärkeää varmistaa, että keskipitkän ja pitkän aikavälin inflaatio-odotukset pysyvät euroalueella lujasti ankkuroituina hintavakauden määritelmän mukaiseen inflaatiovauhtiin. Inflaatio-odotusten ankkuroiminen on edellytys sille, että rahapolitiikka voi jatkuvasti tukea talouskasvua ja uusien työpaikkojen luomista euroalueella. Sekä nimelliskorot että reaalkorot ovat yhä hyvin alhaiset kaikissa maturiteeteissa, rahan määrän ja luotonannon kasvu on voimakasta, likviditeettiä on runsaasti ja rahapolitiikka on edelleen elvyttävää. EKP:n neuvosto seuraa edelleen hyvin tarkasti kaikkea kehitystä varmistaakseen, että hintavakautta keskipitkällä aikavälillä uhkaavat riskit eivät pääse toteutumaan.

Taloudellisen analyysin perusteella voidaan todeta, että viimeaikaiset tiedot ovat vahvistaneet EKP:n neuvoston arviota euroalueen talousnäkymien paranemisesta kehityksen oltua vaimeaa loppuvuodesta 2005. Kyselytutkimuksista ja erilaisista indikaattoreihin perustuvista arvioista saatujen tuoreimpien tietojen perusteella kasvu vaikuttaa vahvistuvan ja muuttuvan laaja-alaisemmaksi vuoden 2006 alkupuoliskolla. Vahvan talouskasvun jatkumiselle myös seuraavilla vuosineljänneksillä on edelleen edellytykset. Maailmantalouden kasvu on yhä vahvaa, mikä tukee euroalueen vientiä. Investointien kasvun odotetaan jatkuvan vakaana ja hyötyvän jo pitkään hyvin suotuisana jatkuneesta rahoitustilanteesta, taseiden uudelleenjärjestelystä, tulojen kasvusta ja yritysten tehokkuuden paranemisesta. Kulutuksen kasvu vahvistunee ajan mittaan ja seuraillee käytettävissä olevien tulojen kehitystä, kun työmarkkinatilanne vähitellen paranee entisestään. Käytettävissä olevat kansainvälisten järjestöjen ja yksityisten ennustelaitosten ennusteet vahvistavat tätä käsitystä talouden kasvunäkymistä.

Taloukasvuun kohdistuvat riskit ovat jokseenkin tasapainossa lyhyellä aikavälillä. Odotettua hitaamman kasvun riskit liittyvät yhä mahdollisiin öljyn hinnankorotuksiin ja huoliin maailmantalouden tasapainottomuuksista.

Hintakehityksestä voidaan todeta, että Eurostatin alustavan arvion mukaan vuotuinen YKHI-inflaatio oli vuoden 2006 maaliskuussa 2,2 % oltuaan helmikuussa 2,3 % ja tammikuussa 2,4 %. Lyhyellä aikavälillä inflaatiiovauhti pysyy todennäköisesti yli 2 prosentissa ja riippuu pitkälti indeksin vaihtelevimpien erien kehityksestä. Kun hintakehitystä tarkastellaan pitemmällä aikavälillä, hallinnollisten hintojen ja välillisten verojen muutosten odotetaan vaikuttavan inflaatioon huomattavasti vuosina 2006 ja 2007. Odotettavasti myös aiempien öljyn hinnankorotusten viivästyneet vaikutukset kiihdyttävät inflaatiota. Palkkakehitys on kuitenkin pysynyt euroalueella maltillisena viime vuosineljänneksillä, ja palkkojen nousun odotetaan pysyvän hillittynä. Osasyynä ovat vahvat kansainväliset kilpailupaineet, erityisesti tehdasteollisuudessa. Maltillinen palkkakehitys on viime aikoina auttanut hillitsemään kotimaisia inflaatiopaineita. On edelleen ratkaisevan tärkeää, että työmarkkinaosapuolet kantavat vastuunsa tässä suhteessa myös taloudellisen tilanteen muuttuessa suotuisammaksi.

Hintakehitysnäkymiin liittyy edelleen sellaisia inflaation kiihtymisen riskejä kuin uudet öljyn hinnankorotukset ja niiden mahdollisesti ennakoitua voimakkaampi siirtyminen kuluttajahintoihin; hallinnollisesti säänneltyjen hintojen ja välillisten verojen lisäkorotukset; sekä olennaisimpana odotettua voimakkaampi palkka- ja hintakehitys seurauksena öljyn aiempien hinnankorotusten kerrannaisvaikutuksista.

Rahatalouden analyysin perusteella voidaan todeta viimeaikaisen kehityksen vahvistaneen, että matala korkotaso vaikuttaa edelleen ratkaisevasti rahan määrän trendikasvuun. Lisäksi yksityiselle sektorille myönnettyjen luottojen vuotuinen kasvuvauhti on viime kuukausina kiihtynyt entisestään ja kotitalouksien ja yritysten lainanotto on lisääntynyt nopeasti: kotitaloudet ottavat erityisesti asuntolainoja. Euroalueella on jo entuudestaan runsaasti likviditeettiä, joten kaiken kaikkiaan rahan määrän ja luottojen vahva kasvu viittaa yhä siihen, että hintavakauteen kohdistuu inflaation kiihtymisen riskejä keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä.

Yhteenvedon voidaan todeta, että vuotuisen inflaatiovauhdin arvioidaan pysyvän nopeana vuosina 2006 ja 2007 ja taloudellisen analyysin perusteella hintavakauteen kohdistuu edelleen inflaation kiihtymisen riskejä. Rahan määrän kasvu on vahvaa ja likviditeettiä on runsaasti tilanteessa, jossa talouskasvu elpyy, joten taloudellisen ja rahatalouden analyysin tulosten vertaileminen tukee arviota, että hintavakauteen kohdistuu yhä inflaation kiihtymisen riskejä keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä. On olennaisen tärkeää, että keskipitkän aikavälin inflaatio-odotukset pysyvät vakaasti ankkuroituina hintavakauden määritelmän mukaiseen inflaatiovauhtiin. EKP:n neuvosto seuraakin edelleen hyvin tarkasti kaikkea kehitystä varmistaakseen, että hintavakautta uhkaavat riskit eivät pääse toteutumaan, ja tukee siten jatkuvasti talouden kestävästä kasvusta ja uusien työpaikkojen syntymistä.

Finanssipolitiikan alalla julkisen talouden raportoitu kehitys on ollut monessa suhteessa parempaa kuin muutama kuukausi sitten ennakoitiin, mutta rahoitusasemaa koskevat suunnitelmat vuodelle 2006 eivät viittaa siihen, että euroalueella kokonaisuutena olisi saavutettu merkittävää edistystä julkisen talouden vakauttamisessa. Kun talouden näkymät otetaan huomioon, alijäämiä on pienennettävä nopeammin. Aiempien havaintojen perusteella julkisen talouden vakauttamista ei pidä lykätä talouskasvun elpymässä, sillä viivytelyyn liittyy riskejä keskipitkällä aikavälillä. Alijäämien nopeampi pienentäminen osana kattavaa uudistusohjelmaa uskottavien ja tarkasti määriteltyjen toimenpiteiden avulla vahvistaisi osaltaan luottamusta euroalueen keskipitkän aikavälin näkymiin ja ehkäisisi vastaavanlaisia kokemuksia kuin aikaisemmin, kun hyvien aikojen löysästä politiikasta on seurannut sitkeä julkisen talouden epätasapaino.

Rakenteellisten uudistusten alalla EKP:n neuvosto suhtautui myönteisesti Eurooppa-neuvoston Brysselissä 23.–24.3.2006 pidetyssä kokouksessaan esittämään vetoamukseen, että kasvua ja työllisyyttä edistävän elvytetyn Lissabonin strategian uudistuksia jatkettaisiin viiveittä. Eurooppa-neuvosto korosti, että nyt tulisi keskittyä varmistamaan jäsenvaltioiden kansallisissa uudistusohjelmissa sovittujen toimenpiteiden tehokas, nopea ja kattava toteuttaminen ja mahdollisesti tehostamaan niitä. Toimenpiteet on suunniteltu niin, että ne muun muassa parantavat julkista taloutta ja sen kestävyttä, edistävät työ- ja

hyödykemarkkinoiden joustavuutta, tukevat suotuisaa toimintaympäristöä ja varmistavat EU:n sisämarkkinoiden, myös energia- ja palvelumarkkinoiden, täydellisen toimivuuden. Kattavien rakenneuudistusten toteuttaminen on erittäin tärkeää euroalueen maissa, jotta hinnat ja palkat saadaan joustavammiksi ja kyky sietää sokkeja paranee. Uudistusten avulla myös helpotetaan rakennemuutosta, nopeutetaan potentiaalisen tuotannon kasvua ja uusien työpaikkojen syntymistä sekä vähennetään hintapaineita, mikä helpottaa yhteisen rahapolitiikan tehtävää.

Kuukausikatsauksen tässä numerossa on vakioartikkelin lisäksi kolme muuta artikkelia. Niistä ensimmäisen aiheena on julkisten menojen uudistamisen merkitys euroalueen talouden kasvun ja vakauden kannalta. Toisessa artikkelissa tarkastellaan EKP:n salkunhoitoon liittyviä toiminnallisia, tietoteknisiä ja oikeudellisia kysymyksiä. Kolmannessa artikkelissa esitetään yhteenveto euroalueen nykyisistä raha- ja valuuttakurssijärjestelyistä kolmansien maiden kanssa.